

[Palle Simonsen]

det er nok noget med, at hospitalssektoren skal gøres til business osv. Så benytter statsministeren sig jo igen af den demagogiske taleform.

Vi tog allerede fat på det i formiddags, da vi sagde, at regeringen og socialdemokratiet ikke har patent på at hjælpe de svageste i samfundet, men hvis man lader stå til på den overfladiske måde, som statsministeren har lagt op til her i aften, kan det meget let komme til at gå galt for dette samfund, så kan det meget let komme til at gå galt også for de svage.

Statsministeren skal nok få gentaget de alternative forslag. Nu har folketinget jo kun været inde i 2 dage, så der er grænser for, hvor mange forslag der er fremsat, men jeg er sikker på, at statsministeren vil få lejlighed til at stifte bekendtskab med masser af forslag i de kommende uger.

Så vil jeg godt komme med en kommentar mere til dette med de offentlige kasser og det offentlige forbrug som helhed, hvor statsministeren siger, at det jo ikke er så slemt, når vi sammenligner med andre lande. Nu skal vi ikke blive ved med at misbruge hr. Camre, for jeg synes efterhånden, det bliver lidt uinteressant at citere ham. Vi kunne også citere andre, socialministeren f.eks. Socialministeren har måske nok adskilt sig fra hr. Camre ved, at hun er god til at iscenesætte sine taler og lægge op til, at de i hvert fald bliver omtalt mest muligt, men er der egentlig nogen forskel, når vi ser nærmere på, hvad socialministeren har sagt i en række taler, og hvad hr. Camre kom til at sige lige op til folketingets åbning? Der er faktisk ikke ret meget forskel; egentlig er det det samme. Der er altså også folk i regeringen, som er enige i, at f.eks. på det sociale område er der tale om en ekspansion – for nu at bruge et pænt udtryk og gå bort fra »sugerøret« – som ingen i det lange løb kan være tjent med. Det er ikke til glæde for de svageste stillede. Tager vi f.eks. den sociale bistandslov, tror jeg egentlig godt, vi kan sige, at det, den har medført, er ændringer i det danske samfund. Det er ikke de svageste stillede, der har fået det bedre, men en lang række andre mennesker, som ikke har så store behov for sociale ydelser, har fået mulighed for at få dem. Det er vel dybest set situationen, men de svageste stillede har ikke fået det bedre.

Jeg tror, det vil være klogt af regeringen at prøve at tænke sig lidt mere om i forhold til de offentlige udgifter, for ellers kommer man jo i den situation, som hr. Steffen Møller omtalte på et møde i går, at man skal ind på de meget kraftige besparelser og en helt anden politik.

Må jeg ikke også sige til statsministerens bemærkninger om, at de konservative med hensyn til overskudsdelingen ikke kunne være med til nogen som helst form for fremskridt: jo, hr. statsminister, vi vil meget gerne være med til fremskridt, men regeringens ustandselige indgreb over for erhvervslivet vil i det lange løb betyde tilbageskridt for dette samfund, og det, der er problemet, er vel, at statsministeren og regeringen ikke har forstået, at erhvervslivet efterhånden er ved at kvæles af restriktioner og lovindgreb. Det kan regeringen kalde fremskridt, men det er i det lange løb tilbageskridt.

Måske husker statsministeren, at Industrirådet for vel ca. et år siden fremsatte en såkaldt Plan 87, hvor man angav løsninger for, hvordan det kunne lykkes at nå frem til fuld beskæftigelse i 1987. Nu har regeringen ikke foretaget sig noget i dette år, så nu er det nok noget med 1988, før det rigtig kan komme til at virke, men det er dog planer, der eksakt påviser det, som erhvervslivet skal have, for at man virkelig kan få skabt flere arbejdspladser, for det er jo heri, det væsentlige ligger.

Jeg skal ikke gå ind i en debat med statsministeren om atomvåbenfri zoner. Statsministeren ved jo udmærket godt, hvordan vores holdning er på dette område; det har han hørt utallige gange. Det, jeg egentlig gav udtryk for i mit første indlæg, var ene og alene, at hverken danske eller norske statsministre kan løse de problemer, der knytter sig til nedrustningen, og det var jo det, sommer- og efterårsdebatten lagde op til. Med den nye regering, som jeg godt ved først tiltræder i næste uge – det var faktisk også det, jeg sagde – er det også ganske klart, at man vil have den holdning, og derfor tror jeg, at den diskussion på nordisk plan vil komme til at ligge på det niveau, som er rimeligt. Det var faktisk det eneste, jeg ønskede at sige, men politikken er der ingen ændring i.

Lad mig så til slut bare sige til statsministeren, at man kan sagtens være høj i hatten, som man siger, og ironisere både over dem,